

Miraklet i Gribskov

T: Lars Kanit, M: Lise Gerd Pedersen

1

C G⁷ C C⁷ F G⁷

Hvor Grib-skov er tæt-test og men-ne-ske-tom, der lå-der-en hyt-te med
le-ved' af skov-bær og svam-pe og, hvad han el-lers ku' fin-de i
som-mer-dag skin-ne-de so-len så hed. Fra skov-hyt-ten gik han be-
fri-sket af duk-ker-ten steg han så op, stod tan-ke-fuld stil-le og
non-ner, der ba-re var gå-et en tur i sko-ven langt bor-te fra
hav-de be-trag-tet ham læn-ge i løn. Nu greb han sin hat for at

4

C /E Dm⁷ G⁷ E/G[#] Am Dm⁷ G⁷ C

græs u-den-om. Der bo'-de en munk, der var fat-tig og from i gam-le da-ge. (2.) Han
sko-ven af mad, og én gang om å-ret, så tog han et bad ved Grib-søs bred-der. (3.) En
slut-som der-ned, og ud for et æld-gam-melt pi-le-træsmed
so-led' sin krop. Men li-ge med ét gav hans hjer-te et hop. Han så to non-ner. (6.) To
klo-ste-rets mur og hav-de til-fæl-dig-vis lig-get på lur,
skju-le sit køn. For-le-gen og an-ger-fuld bad han en bøn

9

D D⁷ G F B⁷ Em A⁷ Dm G⁷

han mun-ke-drag-ten. (4.) Derstod han ved sø-bred-den split-ter kong Hans og bad et par bøn-ner, før
mens mun-ken ba-ded'. (7.) I sol-skin-net hav-de de lagt de-res slør, så an-sigt og hals kun-ne

14

C C⁷ F B⁷ Em A⁷ D 7 G

han gik til vands. Hans sjæl var en hel-gens, men krop-pen en mands. Han sprang i sø-en til ham. (5.) For-
få lidt ku-lør. De var i et sprud-len-de som-mer-hu-mør

19

Dm⁷ G⁷ C A^{b7} D^b A^{b7} D^b D^{b7} G^b A^{b7}

og så mod him-len. (9.) Og selv om han slet ik-ke selv hav-de fat, så hang den og svæ-ved', hans

24

D^b D^{b7/F} G^b C⁷ Fm B^{b7} E^bm⁷ A^{b7} D^bsus⁴D^b

fed-te-de hat. Og der-ved be-vi-ser hi-sto-ri-en, at der sker mi-rak-ler.